

vel működnek össze a különböző ágentprovokátorok, merénylők, a szervezett szabotázs-akciók emberei és más, hasonló rendeltetésű elemek, akiknek szolgálatait ugyancsak előszeretettel veszi igénybe a „totális” háború vezérkara.

Erre az általános, láthatatlan kém-merénylő-diverzionista-szabotázs offenzíva méreteire és módszereire szemléltetően világít rá pl. a pár hónappal ezelőtt Algírban pusztító és milliós károkat okozó kikötői tüzvész, a warsói új központi pályaudvar égése röviddel a német-lengyel háború kitörése előtt, sorozatos vasuti szerencsétlenségek ugyanabban az időben Lengyelországban, az isztambuli hadianyagraktárak felrobbantása, külföldi mérnökök és szakmunkások ismeretes akciói a Szovjetunióban pár évvel ezelőtt, Le Havre kikötőjében az ideai sorozatos hajótűzök, különböző államokban történt tengeralattjáró és repülőszerencsétlenségek, municiógyárak levegőberőpülése, vezető politikai személyiségek elleni merényletek stb., amikor a nyomozó hatóságok mindannyiszor „bűnös kezek” munkájára bukkan-
tak.

A totális-háború vezérkarai tényleg tömegeket mozgósítanak ebben a vonatkozásban is, mielőtt még mozgásba jön a tulajdonképpeni hadigépezet. Az USA kémelhárító szolgálatának egyik legutóbbi jelentése szerint Amerikában több mint 10.000 kém működik a katonai és ipari kémiszolgálat különböző „reszortjaiban!” Franciaországban az idén, januártól augusztusig, több mint 25.000 kémgyanus esetben vettek be vizsgálatot. És mennyi maradt kivizsgálatlan!

Hogy milyen eredménnyel támad valamennyi „fedetlen” ponton a totális propagandisták és kémek hadserege az említett nemzetiségi, társadalmi, politikai stb. ellentétek által fertőzött területeken s milyen módon és erővel képes aláaknázni, megbénítani és tönkrezuzni a kellő védelemre és megfelelő ellentáma-

dásra fel nem készült államok politikai és katonai gépezetét, arra a múlt év eleje óta lejátszódott események eléggé megadják a választ! (Keleti Sándor)

A REPÜLŐGÉP A SZARAZ-FÖLDI HÁBORÚBAN.

A német-lengyel háború megdőntötte többek között azt a, különösen Armengaud francia tábornok, Maurice Bourdet francia katonai szakíró és mások által felállított elméleti tételt, amely szerint: „A léghaderő csupán a lakosság megfélemlítésére való eszköz, amely sohasem lehet főfegyvere a győzelem elérésének...” A német támadás három hete alatt a német légihaderő rácáfolt erre és bebizonyította, hogy a megfelelően irányított, kelő időben és helyen felhasznált légierő úgy a tankegységekkel és gépesített rohamgyalogsággal összeműködve, mint önálló akciók kereteiben félelmetes hadieszköz! A német légiflotta — sajnos — kifogástalanul hajtotta végre vállalt feladatait. Mik voltak ezek a feladatok? 1. Rajtaütéses támadás a háború első órájában az ellenséges repülőterek ellen, az ellenséges légierők „helyben való” elpusztítása céljából. (Ha az ellenség számos földalatti repülőtérral rendelkezik, akkor is sikeres lehet ez a támadás, legalább részben, a front-hoz közeli improvizált, u. n. szűkség-repülőterek ellen, amelyek, különösen „mozgó” háborúban, állandóan változtatni kényserülnek helyüket és így, még a legjobb álcázással sem lehetnek annyira védett helyzetben, mint eredeti „béke-állomáshelyeik” földalatti repülőterein. Ilyen esetekben természetesen, a minden támadás és védelem alapját tevő információs-szolgálat az, amely pontos utmutatással szolgál előzetesen a támadásra induló bombavetőknél.) 2. Támadás a háború első 6-12 órájában, a kialakuló front illetve határvonal mögött felvonuló és összpontosuló ellenséges csapatok, csapatszállító vona-

tok, vasútvonalak, hidak ellen akár 5-600 kilométeres mélységben is az ellenséges ország belsejében s támadás az ellenség hadfelszerelési üzemei, repülőgép- és municiógyárai, katonai épületei, vegyészeti üzemei, közigazgatási, ipari, kereskedelmi gócpontjai ellen!

A sikeres légitámadások legújabb technikájához és taktikájához hozzátartozik a jó célpontul szolgáló és nagy zajt okozó 100-500 géppel végrehajtott akciók helyett, az 1-2-3-5-7 esetleg 15-ös csoportok által végrehajtott támadások keresztülvitele. Ebben az esetben, még ha viszonylagosan nem is állna túl nagy számú repülőgép rendelkezésre, egyszerre akár száz vagy még ennél is több pont ellen indítható légitámadás, ami nagyban fokozza a támadás sikerét, csökkenti a védelem lehetőségeit és mérhetetlenül erősíti a pánikhangulatot.

Légvédelmi tüzérsgel és a légvédelmet szolgáló külön repülőegységekkel is (vadászrajokkal) meg erősített ipari, katonai stb. központok ellen a támadó légiflotta 3 részre osztva végzi el feladatait. A bombavető támadókat kísérő vadászgépek egyik csoportja a légvédelmi tüzérsgre veti magát, másik csoportja a felszállt légvédelmi repülőgépekkel veszi fel a harcot, míg a harmadik csoport (bombavető) előzékeny eléggé tehermentesítve és szabadon hagyva: az eredetileg kitűzött feladatot végzi. A fontosabb célpontok elleni támadások (különösen ha azok keresztülvitele előzetesen csak részben sikerülhetett) 24 esetleg 12 óra vagy ennél is kevesebb idő alatt, egymásután többször ismétlődnek. A sorozatos támadás ugyanis, nagyban kimeríti a légvédelmet és végülis a támadás százszázalékos eredményességét biztosítja.

Az előbbi offenzív feladatokon kívül továbbra is eredményes munkát végez a légi-flotta a felderítő, megfigyelő szolgálat terén. Erőd-vonalak, hadiipari központok, köz-

lekedési vonalak, csapatmozdulatok és összpontosítási helyek felfedezése, lefényképezése, térképezése, különösen a helyes információ alapján induló s azt követő légi, tüzérsgel, helyi vagy általános támadás igen szükséges bevezető lépése lehet. A jól működő felderítő repülés nemcsak kiegészítő részét, hanem betetőzését jelenti a „szárazföldi“ információs szolgálat munkájának és számos esetben egyenesen ellenőrzi és verifikálja azt, a legalkalmasabb időpontban, azaz közvetlenül a döntő akció bekövetkezése előtt.

A megfelelő irányítás alatt álló légihaderő csak ugyiszólván egy megszakítás nélküli offenzívában fejtheti ki a legnagyobb erőt. A repülőgép u. i. konstrukciója és valamennyi adottsága (gyorsaság stb.) következtében: támadó fegyver. Számára a támadás az a forma, amelynek keretei között legjobban töltheti be igazi hivatását. A támadásra képtelen illetve abban sorozatosan megakadályozott és pusztán csak védekezésre készített repülőflotta szerepe végzetesen hasonlít a szárazra tett hal vergődéséhez. (lásd: a háború első napjaim „nyitott“ repülőtereim megítéledt, majd pedig saját vezérkara által is „passzívításra“ ítélt több mint 1500 gépből álló lengyel légiflotta tragédiáját!!)

Hogy pedig milyen szolgálatot tehet a légiflotta az új háború életkérdésévé nőtt villámgyors hadmozdulatok (csapatcsállítások, átcsoportosítások, nagy egységeknek az ellenség által nem várt helyeken való rajtaütéses harcbeadobása, hadianyagszállítás, eljőernyős egységek ellenséges front mögé való szállítása stb.) megvalósítása terén, elegendő felhozunk, hogy pl: 100 csapatcsállító repülőgép háromszori fordulattal, azaz 6 óra leforgása alatt, 15.000 embert vihet teljes felszereléssel, felszállási helyétől 300-350 km. távolságra!! Ha 300 repülőgép áll rendelkezésre, akkor ugyanez a művelet egy óra alatt

végrehajtható! Rossz állapotban levő utakra, megrongált vasutvonalakra, közlekedésre alkalmatlan hegyvidékre stb. való tekintet nélkül!

Együttműködve a tankosztagokkal és a motorizált rohamgyalogsággal vagy adott helyzetekben azok nélkül is ugyanilyen jelentős szerepe van a légiflottának folyókon, mocsárvidéken, áradási területeken való átkelések előkészítésében és biztosításában valamint visszavonulóban lévő ellenséges erők, menetszlopok, tüzérség, gépfegyverfészek, hadianyag és más szállítmányok, átcsoportosítási kísérletek stb. megsemmisítésében illetve meggátolásában.

Állandó taktikai alapfeltétel természetesen, hogy a légi erők megfelelő pontos információkkal rendelkezzenek s állandó rádió, szikratávíró kapcsolatban álljanak divízióik parancsnokságával, a repülő egység többi gépeivel és — a szárazföldi erőkkel kombinált hadműveletek végrehajtásakor — a tüzérséggel, tankosztagokkal és a gépesített gyalogsággal.

Jól szervezett, jó minőségű és kezelési légiflotta ellen csak egy még magasabb fokon álló és lehetőleg még nagyobb számú ellenséges légi erő veheti fel a harcot sikeresen. Ha azután ilyen esetben a megtámadott állam területi nagysága, hadiüzemeinek jó elhelyezése, kifogástalan információs szolgálata, lakosságának és hadierőjének emelkedett harci szelleme tökéletesen megszervezett és nagyszámú légvédelmi tüzérséggel rendelkező védőereje is latba esik: akkor a támadó légi erők esélyei nagyon lecsökkenhetnek, a szenvedett veszteség pedig olyan súlyossá lehet, amely már közelről sincs arányban az elérhető eredményekkel. (K. S.)

TÖRTÉNELEM — BÉLYEGEKBEN. Hozzávetőleges adatok szerint a világ filatelista egyesületei huszmillió tagot tartanak nyilván. A legtöbb gyűjtővel —

körülbelül kétmillióval — Németország szerepel, utána az egykori Csehszlovákia, Ausztria, az Egyesült Államok, Franciaország és Anglia következnek. Románia valahol a tizenhatodik helyen áll: száz-ezer gyűjtőjével. A bélyegyűjtőknek egy idő óta már a posta is mind nagyobb figyelmet szentel s a világ különböző postahivatalai országuk történelmi évfordulóit, nemzeti ünnepei vagy az országban lezajló és nemzetközi érdeklődésre is számot tartható események alkalmából sűrűn adnak ki emléksorozatokat. A postabélyegnek ma már hivatalosan nyilvántartott árfolyama van s egyes nyugati államokban külön bélyegtőzsdéken bonyolítják le a bélyegkereskedők a gyűjtőszervevényre alapított s néha hatalmas vagyontartóknak jövedelmező üzleteiket.

A bélyegtőzsdét egyébként érzékenyen befolyásolták az utóbbi évek történelmi eseményei: a határváltozások. Elsőnek az osztrák bélyeg tűnt el a tőzsdéről az Anschluss után, hogy később s egyre emelkedő árfolyamon ismét megjelenjék, majd hasonló körülmények között a Memelvidék, Csehszlovákia, végül Lengyelország bélyegei. Egy francia bélyegszaklap közlése szerint a nemzetközi bélyegpiac az osztrák és cseh példák után már előre felkészült a lengyel „üzletre“ s amikor Lengyelország ellen megindult a német támadás, a tőzsdéken néhány nap alatt teljes egészében felvásárolták a lengyel „tömegbélyeget“. Ezek a bélyegek csak egy-két hónap múlva jelennek majd meg ismét a piacon, a réginél 30-40 százalékkal magasabb áron. A nagyobb áremelkedést a legjobban szervezett felvásárlás ellenére is megakadályozza az a körülmény, hogy mindegyik megszűnt állam hatalmas bélyegmennyiséget hozott forgalomba. De akad olyan bélyeg is, amely hatalmas tőzsdei „karriert“ futott be a történelmi változásokkal.

Az osztrák posta körülbelül fél-évvvel a „hazatérés“ előtt kiadott